

„GLOB”
SPÓŁDZIELNIA PRACY

04-028 Warszawa, Aleja Stanów Zjednoczonych 53
tel. 813 42 34 tel./fax 813 44 95

RZECZPOSPOLITA
02-015 WARSZAWA
Pl. Starynkiewicza 7

64 17 z dn. 03-98

605

WROCŁAW 19. Przegląd Piosenki Aktorskiej

Sukces w ryzykownym przedsięwzięciu

Spektakl „Ballady morderców” przygotowany przez wrocławski Teatr K 2 to najbardziej ryzykowny pomysł artystyczny zaprezentowany na tegorocznym Przeglądzie Piosenki Aktorskiej. Stopień ryzyka określił wybór utworów – ballad kultowego australijskiego pieśniarza Nicka Cave’a, ich drastyczna tematyka, która bywa odbierana jako apologia zbrodni oraz kontekst społeczny – powszechnie odczuwane w Polsce zagrożenie przemocą. Kinga Preis i Mariusz Dręzek odnieśli sukces nie próbując naśladować Cave’a, a przedstawiając własną interpretację jego ballad.

Nick Cave (ur. 1957), piosenkarz rockowy, muzyk, kompozytor, pisarz i aktor pochodzi z Australii, ale pracuje przede wszystkim w Europie. Od ponad dziesięciu lat Cave występuje z grupą Nick Cave and Bad Seeds śpiewając utwory, w których obok rocka można znaleźć elementy punk, country, folk i bluesa. Dotychczas zespół nagrał jedenaście płyt. Dziesiątą z nich (premiera odbyła się w styczniu 1996) były „Murder Ballads” (Ballady morderców). Charakterystyczny głos Nicka Cave’a jest powszechnie rozpoznawany, a jego balladowe interpretacje są tak wyraziste i niepowtarzalne, że piosenkarz stawiany jest często w jednym szeregu z Leonardem Cohenem i Tomem Waitsem. „Ballady morderców” przełożyli na język polski Aleksander i Roman Kołakowscy.

W spektaklu wykorzystano dziewięć autorskich ballad Nicka Cave’a z płyty „Murder Ballads” i jedną z płyty „Your Funeral... My Trial”. Tematem prawie wszystkich utworów są morderstwa popełnione przez ludzi wyrzuconych na społeczny margines, odczuwających swą zbędność, pozbawionych domu i miłości lub obawiających się je utracić. W balladach „Henry Lee” i będącej przebojem „Where the wild roses grow” (Tam, gdzie rosną dzikie róże...) śmierć splata się z miłością. Kochankowie zabijają swych partnerów, by ich na zawsze zatrzymać przy sobie.

W spektaklu, inaczej niż na płycie, kolejne ballady opowiadają o coraz potworniej-

szych zbrodniach. Narastanie okrucieństwa określa dramaturgię spektaklu. Preis i Dręzek, liryczni w balladzie „Tam, gdzie rosną dzikie róże...”, są w kończących spektakl „Przekleństwie Millhoven” (Preis) i „O’Malley’s Bar” (Dręzek) ekstatycznie okrutni, na granicy obłędu. Kolejne ballady to w ich interpretacji różne stadia ludzkiego wyobcowania, których rezultatem zawsze staje się zbrodnia.

Dla Kingi Preis i Mariusza Dręzka „Ballady morderców” są, jak dotąd, najpoważniejszym sprawdzianem w spektaklu muzycznym. Preis ceniona była dotąd przede wszystkim za role dramatyczne, m.in. główną rolę w „Kasi z Heilbronn” w reżyserii Jerzego Jarockiego. Próbką jej umiejętności wokalnych stał się w Teatrze K 2 spektakl „Syrena Elektro”. W „Balladach” Preis ekspresyjnie tworzy postacie, które mogą przysnąć się w najbardziej ponurych snach. Jej interpretacje „Deszczowego klauna” i „Przekleństwa z Millhoven” to precyzyjnie wykonane historie sceniczne. Aktorka dysponując silnym głosem używa go bardzo umiejętnie cieniuając psychologiczne portrety bohaterów ballad. Równorzędnym partnerem jest dla niej Mariusz Dręzek, który przed rokiem otrzymał trzecią nagrodę w przeglądowym konkursie i po ukończeniu wrocławskiej PWST został zaangażowany do Teatru Polskiego. Dręzek podobać może się zwłaszcza w ostatniej balladzie, opowiadającej o masakrze w barze O’Malleya.

Jerzy Bielunas reżyserując „Ballady morderców” jednoznacznie wyeksponował tragizm zbrodni, o których opowiadają ballady Cave’a. Jego oszczędna inscenizacja, osadzona w odwołującej się do pop-artu scenografii studentów wrocławskiej ASP, Honoraty Mochalskiej i Andrzeja Błachuta, skupia uwagę widza na przesłaniu ballad Cave’a.

RAFAŁ BUBNICKI

„Ballady morderców”. Ballady Nicka Cave’a w tłumaczeniu Aleksandra i Romana Kołakowskich. Reżyseria Jerzy Bielunas. Scenografia Honoraty Mochalskiej i Andrzeja Błachuta. Teatr K 2 we Wrocławiu. Premiera na 19. PPA 13 marca 1998.